

Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig Kristiansand DA

Jahn Egil Osestad

Vår dato: 29.10.2019

Vår ref.: 201836696-13

Arkiv: 642

Deres dato: 21.12.2018

Deres ref.: [SVW-MATTERS.FID517587]

Saksbehandler:

Mona Helen Heien

Agder Energi Nett AS - Avslag på søknad om dispensasjon fra den økonomiske reguleringen

Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS søker i brev av 21.12.2018, på vegne av Agder Energi Nett AS (AEN), om dispensasjon¹ fra den økonomiske reguleringen. Dispensasjonen knytter seg til KILE- og USLA-beløp for 2018, som følge av særlige værforhold (Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018).

Vi avslår med dette søknaden. Vi anser ikke de økonomiske konsekvensene for å være tilstrekkelig store til at det foreligger et særlig tilfelle som gir grunnlag for dispensasjon. Ekstraordinære værforhold gir i seg selv ikke grunnlag for dispensasjon fra KILE- og USLA-ordningene, og tidligere praksis har vært å gi dispensasjon kun dersom de økonomiske konsekvensene for et selskap må anses som svært store, og da kun i begrenset omfang.

Av hensyn til insentivene ordningene er ment å gi, mener vi det er viktig at vi er svært restriktive med å gi dispensasjoner.

Bakgrunn

- I søknad av 02.07.2018 ba AEN om dispensasjon fra KILE- og USLA-beløp som påløp under Nedsnødd 2018.
- I vedtak av 10.08.2018 avsto vi søknaden med begrunnelse i at de økonomiske konsekvensene av hendelsen ikke kunne anses å være store nok til at det forelå et særlig tilfelle som ga grunnlag for dispensasjon.
- I brev av 31.08.2018 påklaget AEN vårt vedtak. Vi tok ikke klagen til følge, men sendte den til Olje- og Energidepartementet for endelig avgjørelse.

¹ Jf. forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffier (forskrift om kontroll av nettvirksomhet) § 18-2

- AEN opplevde et nytt uvær i september 2018, og ba i e-post av 19.11.2018 departementet om å returnere klagen til NVE. De ønsket å sende en ny søknad om dispensasjon som omfattet både Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018.
- Departementet fant det hensiktsmessig at det ble foretatt en felles behandling av de aktuelle hendelsene. Departementet avgjorde derfor ikke klagesaken. I brev av 20.11.2018 sendte departementet saken tilbake til NVE for en fornyet vurdering.
- Vi mottok ny dispensasjonssøknad 21.12.18 fra Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS, på vegne av AEN. Søknaden gjelder fritak fra den økonomiske reguleringen, herunder reparasjonskostnader og KILE- og USLA-beløp som påløp under Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018.

Om dispensasjonssøknaden knyttet til Nedsnødd og Nedblåst 2018

AEN har opplevd noe som de beskriver som to ekstreme vær-situasjoner, omtalt som Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018. Hendelsene har etter AENs vurdering vært av ekstraordinær karakter og medført betydelige utfordringer for selskapet og kundene. Vi viser til AENs søknad for en mer detaljert omtale av hendelsene.

Hendelsene medførte skade på nettanlegg og avbrudd i strømforsyningen til mange sluttbrukere. AEN har beregnet reparasjonskostnadene, KILE og USLA til 239,532 MNOK, hvorav KILE og USLA utgjør 139,163 MNOK. De økonomiske konsekvensene har etter AENs vurdering vært omfattende og de søker derfor dispensasjon fra den økonomiske virkningen av KILE- og USLA-ordningene.

AEN mener rettingsarbeidet har vært effektivt og at strømforsyningen til de fleste kundene ble reetablert raskt, de krevende omstendighetene tatt i betraktning. For øvrig mener selskapet at ingen av utfallene skyltes manglende skogrydding i forhold til forskriftskrav.

AEN er sterkt uenig i vår konkrete skjønnsutøvelse i vedtak av 10.08.2018 fordi vi utelukkende vurderte de økonomiske konsekvensene. De mener vurderingen ble gjort ut fra en skjematisk og vilkårlig satt grense på 3 prosent av avkastningsgrunnlaget som en "nedre terskel", uten å foreta en helhetsvurdering av om det foreligger "særlige grunner". En slik skjønnsutøvelse undergraver etter AENs syn det som er poenget med skjønnsmessige unntaksregler, nemlig å rette opp skjevheter og urimeligheter som skjematiske regler etter sin egenart ikke kan fange opp.

AEN mener vår praksis i forbindelse med behandling av tidligere søknader om dispensasjon fra KILE og USLA er klart i strid med ulovfestede krav til saklig og forsvarlig skjønnsutøvelse. De mener vår praksis:

- er i strid med formålet i energilovforskriften § 4-4 bokstav b) og formålet med KILE og USLA-ordningene;
- medfører vilkårlige og urimelige utslag for nettselskapene;
- medfører usaklig forskjellsbehandling mellom nettselskapene.

AEN mener at vi må foreta en skjønnsmessig helhetsvurdering hvor flere elementer blir tatt hensyn til i vurderingen av de økonomiske konsekvensene for nettselskapene, og mener vi også må ta hensyn til reparasjonskostnadene når vi vurderer de økonomiske konsekvensene.

Vår vurdering av dispensasjonssøknaden

Det fremgår ikke eksplisitt av søknaden hvilke forhold AEN mener kvalifiserer til at det foreligger et «særlig tilfelle» som gir adgang til å gi dispensasjon fra inntektsreguleringens bestemmelser i dette konkrete tilfellet. Slik vi leser søknaden er det imidlertid to forhold som trekkes frem som kan utgjøre deres begrunnelse for søknaden: (1) de to konkrete hendelsene (Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018) har påført selskapet store økonomiske konsekvenser og (2) hendelsene skyldes ekstraordinære værforhold.

Det fremgår ikke eksplisitt av søknaden hvilke bestemmelser i forskrift om kontroll av nettvirksomhet eller hvilke deler av vår forvaltningspraksis AEN konkret søker dispensasjon fra. Det fremgår heller ikke klart hvilke konkrete økonomiske lettelser de søker om. Vi legger til grunn at selskapet først og fremst er opptatt av virkningen på selskapets økonomi og ikke har sterke meninger om hvordan eventuelle økonomiske lettelser i reguleringen gis. Videre legger vi til grunn at AEN søker om økonomiske lettelser tilsvarende 60 prosent av KILE- og USLA-beløpene som oppsto som følge av Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018.

For øvrig inneholder søknaden mange synspunkter og vurderinger knyttet til inntektsreguleringen, dens virkninger og vår forvaltningspraksis i tilknytning dispensasjonssøknader. Etter vår vurdering er noen av disse basert på feil forståelse og/eller feiltolkning. Vi finner det ikke hensiktsmessig å kommentere alle forhold som er omtalt i søknaden, men begrenser oss til det vi mener er relevant i forhold til våre vurderinger i denne konkrete saken.

Formålet med inntektsreguleringen, KILE og USLA

Inntektsreguleringen er et vilkår for omsetningskonsesjon, jf energilovforskriften § 4-4. Formålet fremgår av § 4-1 i samme forskrift. Den skal sikre en samfunnsmessig rasjonell nettvirksomhet gjennom å legge til rette for en effektiv drift, utnyttelse og utvikling av elektrisitetsnettet. Det skal for øvrig tas hensyn til allmenne og private interesser som blir berørt.

De rettslige rammene for utformingen av inntektsreguleringen fremgår at energilovforskriften § 4-4 bokstav b). Reguleringen skal gi inntekter som over tid dekker kostnadene ved drift og avskrivning av nettet, og gi en rimelig avkastning på investert kapital gitt effektiv drift, utnyttelse og utvikling av nettet.

KILE og USLA er en integrert del av inntektsreguleringen. Formål og rettslige rammer er derfor de samme som for inntektsreguleringen for øvrig.

Hvordan inntektsreguleringen skal utformes og virke i praksis fremgår av forskrift om kontroll av nettvirksomhet del IV, samt en rekke dokumenter som beskriver ulike modeller og metoder som anvendes. Vi legger til grunn at disse er godt kjent for AEN.

Ved utformingen av inntektsreguleringen er det innført virkemidler som skal bidra til at formålsbestemmelsen i energilovforskriften etterleves. Et slikt virkemiddel er bruken av kostnadsnormer når selskapenes tillatte inntekter skal fastsettes. Kostnadsnormene, som utgjør 60 prosent av selskapets inntektsramme, fastsettes uavhengig av det enkelte nettselskaps faktiske kostnader og bidrar dermed til å gi selskapet økonomiske insentiver til å innrette sin virksomhet kostnadseffektivt.

KILE ble innført som et virkemiddel i inntektsreguleringen i 2001 for å gi nettselskapene økonomiske insentiver til å innrette seg slik at de bidrar til optimal leveringspålitelighet for tilknyttede sluttbrukere. Det kan de gjøre ved å veie kostnadene ved ulike tiltak for å unngå strømavbrudd opp mot de samfunnsøkonomiske konsekvensene ved slike avbrudd. Slike tiltak vil i hovedsak være innenfor beredskap, drift, utnyttelse og utvikling av nettet.

Hvordan KILE inngår i inntektsreguleringen ble endret fra 2007, samtidig som reguleringsmodellen for øvrig ble endret og kostnadsnormer ble innført som et virkemiddel. I tillegg ble USLA-ordningen innført. KILE-ordningen innebærer en nedjustering av nettselskapenes tillatte inntekt når det oppstår strømafbrytning, mens USLA-ordningen innebærer utbetalinger til berørte sluttbrukere. Begge ordningene påvirker nettselskapenes avkastning likt og gir derfor like insentiver for selskapene.

Ved et strømafbrytning reduseres avkastningen tilsvarende 60 prosent av de samfunnsøkonomiske konsekvensene av afbrytningen, noe som KILE- og USLA-beløpene er et uttrykk for. Dersom et nettselskap gjennomfører et tiltak som reduserer konsekvensene av strømafbrytning, vil avkastningen isolert sett gå ned med 60 prosent av tiltakets kostnader. Samtidig vil avkastningen isolert sett øke tilsvarende 60 prosent av de reduserte KILE- og USLA-beløpene tiltaket fører til. Dersom tiltaket koster *mindre* enn gevinsten som oppnås, vil avkastningen til selskapet *øke*. Dersom tiltaket koster *mer* enn gevinsten som oppnås, vil avkastningen *reduseres*. Det er dette som skal bidra til at nettselskapene innretter seg samfunnsmessig rasjonelt.

Om dispensasjonsadgangen

Det finnes ingen spesifikke regler som gir oss anledning til å gi nettselskapene dispensasjon fra de økonomiske virkningene av KILE eller USLA som følge av ekstraordinære hendelser. Dette ble vurdert ved innføringen av KILE-ordningen, men ble vurdert å ikke være formålstjenlig. Vi viser for øvrig til forarbeidene for mer informasjon om disse vurderingene.

Det er viktig at KILE og USLA gir insentiver til at nettselskapene innretter seg samfunnsmessig rasjonelt i forhold til alle hendelser, også om de er uvanlige eller ekstreme. Dette gjelder uansett hvilke tiltak det er samfunnsmessig rasjonelt å iverksette.

Selv om nettselskapet ikke kan gjøre noe for å unngå en uvanlig eller ekstrem hendelse kan de likevel påvirke de økonomiske konsekvensene. KILE og USLA skal bidra til at nettselskapet gjennomfører samfunnsmessig rasjonelle tiltak både i forkant av, under og i etterkant av alle typer hendelser. Selv om selskapet har innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt vil det kunne oppstå strømafbrytning. Eventuelle KILE- og USLA-beløp skal etter reglene likevel føre til at selskapets avkastning reduseres.

Det kan gis dispensasjon fra inntektsreguleringen i *særlig tilfeller*, jf. forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 18-2. Etter vår vurdering kan ikke bestemte hendelser eller handlinger i seg selv være særlige tilfeller, som på selvstendig grunnlag kan begrunne at det skal gis dispensasjon fra inntektsreguleringen. KILE og USLA er ikke sanksjoner mot nettselskaper som opptrer i strid med lover eller regler, eller ikke opptrer samfunnsmessig rasjonelt. De er *insentivordninger* som skal bidra til at selskapene opptrer til det beste for samfunnet. En dispensasjon fra KILE/USLA kan derfor ikke begrunnes med at de faktisk har handlet i tråd med det disse ordningene skulle bidra til.

Dispensasjonsbestemmelsen må for øvrig sees på som en sikkerhetsventil som skal kunne benyttes når det oppstår utilsiktede virkninger av inntektsreguleringen. At det oppstår store økonomiske konsekvenser for nettselskapene ved afbrytning av de omfang som rammet AEN i 2018, er ikke en utilsiktet virkning av inntektsreguleringen. Tvert imot er virkningen tilsiktet og påregnelig, selv om den er forårsaket av ekstraordinære hendelser og nettselskapet har innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt og overholdt alle gjeldende lover og regler.

Når vi skal vurdere om det kan gis dispensasjon må vi se hen til formålsbestemmelsen i energilovforskriften, jf § 4-1 og de rettslige rammene for utformingen av inntektsreguleringen, jf § 4-4 bokstav b).

Vi kan ikke se at det vil stride mot formålsbestemmelsen å gi avslag på søknader om dispensasjoner fra inntektsreguleringen i slike tilfeller som i denne saken. Selv om vi ikke gir dispensasjon fra inntektsreguleringen, vil reguleringen bidra til å sikre en samfunnsmessig rasjonell nettvirksomhet gjennom å legge til rette for en effektiv drift, utnyttelse og utvikling av elektrisitetsnettet. Det vil fortsatt være mest lønnsomt for nettselskapet å opptre samfunnsmessig rasjonelt.

Etter vårt syn kan det tvert imot være formålsstridig å gi dispensasjon i slike tilfeller, fordi en slik praksis kan innebære at det er mest lønnsomt for nettselskapet å opptre i strid med samfunnets interesser. Selskapet behøver da ikke avveie de samfunnsøkonomiske konsekvensene av avbrudd opp mot egne kostnader, noe som kan bidra til for lav leveringspålitelighet over tid.

Når det gjelder de rettslige rammene for inntektsreguleringen, jf. energilovforskriften § 4-4 bokstav b), så er det i forhold til kravet om *en rimelig avkastning over tid* det er relevant å vurdere en dispensasjon opp mot. Begrepet *over tid* er ikke definert, men vi legger til grunn at avkastningen må være urimelig når man ser den over nettanleggenes levetid. Av dette følger det at de økonomiske konsekvensene må være svært store for at det skal foreligge et særlig tilfelle.

Etter vår vurdering kan det bare gis dispensasjon når de økonomiske konsekvensene er så store at selskapets avkasting, sett over tid, vil bli urimelig lav. At et nettselskap har holdt seg innenfor gjeldende lover og regler kan i seg selv ikke kvalifisere for dispensasjon. Heller ikke det at selskapet faktisk har innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt i forhold til å unngå konsekvensene av strømavbrudd kan i seg selv kvalifisere for dispensasjon. Det er nettopp formålet med KILE/USLA-ordningen at de skal innrette seg slik.

I de tilfeller hvor de økonomiske konsekvensene er så store at avkastningen over tid kan bli urimelig lav, og vi kommer til at dette isolert sett kan gi grunnlag for dispensasjon, bør det tillegges vekt om selskapet selv kan lastes for at de økonomiske konsekvensene ble store. I denne forbindelse vil det være rimelig å legge vekt på om hendelsen har vært ekstraordinær. Dersom selskapet selv kan lastes for at de økonomiske konsekvensene ble så store at de kvalifiserer for dispensasjon, bør det likevel ikke gis dispensasjon. Brudd på lover og regler, eller det at nettselskapet ikke har gjort samfunnsmessig rasjonelle tiltak i forkant, under eller etter en hendelse for å redusere konsekvensene vil derfor *tale imot* at det gis dispensasjon, selv om avkastningen over tid blir lav. I slike tilfeller vil det ikke være urimelig at avkastningen blir lav.

Kort oppsummert er vår vurdering av dispensasjonsadgangen knyttet til fritak for hele eller deler av de økonomiske virkningene av KILE og USLA at disse må være så store at selskapet ikke kan oppnå en rimelig avkastning over tid. Etter vår vurdering er dette den eneste begrunnelsen som kan gis for slik dispensasjon. Om selskapet har forholdt seg til gjeldende lover og regler og for øvrig har innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt gitt de ekstraordinære forholdene som er årsak til de store konsekvensene, kan ikke begrunne at det foreligger et særlig tilfelle. Det kan imidlertid tale imot å gi dispensasjon om det motsatte er tilfelle, selv om de økonomiske konsekvensene er svært store.

Terskelen for å gi dispensasjon

Når vi skal vurdere terskelen for hva som er å anse som et særlig tilfelle i forbindelse med unntak fra inntektsreguleringen i det enkelte tilfelle, legger vi til grunn hvilke konsekvenser en dispensasjon vil ha for allmenne og private interesser. Desto større konsekvenser en dispensasjon har for andre enn selskapet selv, desto høyere vil terskelen være.

Når det gjelder KILE og USLA så er dette virkemidler i reguleringen hvor konsekvensene vil kunne være store om de ikke virker etter sin hensikt, og hvor terskelen vil være svært høy. Høyest vil den være for USLA. USLA innebærer at en kunde som opplever et avbrudd som varer over 12 timer har et rettslig

krav på en kompensasjon fra nettselskapet. Å frata kundene denne retten til kompensasjon gjennom en dispensasjon vil ikke være rimelig med mindre kunden selv kan lastes.

Når det gjelder både KILE og USLA så vil enhver påregnelig unntaksregel eller -praksis innebære at insentivene de er ment å gi opphører å virke. Konsekvensene av å innføre slike regler eller praksis er derfor potensielt store for samfunnet. Dette er begrunnelsen for at terskelen for å gi unntak er svært høy, og at det ikke er noen eksplisitt fastsatte regler for når unntak skal gis.

Vår praksis ved behandling av dispensasjon fra KILE og USLA

Vi har behandlet en rekke søknader om dispensasjon fra KILE og USLA i perioden 2001 og frem til i dag. I alle saker frem til og med 2011 har det vært gitt avslag på søknadene. De aller fleste avslagene har vært begrunnet med at de økonomiske konsekvensene ikke har vært tilstrekkelig store til at selskapene ikke kan oppnå en rimelig avkastning over tid. Det er bare de økonomiske konsekvensene som har vært gjenstand for vurdering i disse avslagene.

Fra og med 2007 har det i alle avslag blitt redegjort for at vi gjør vurderingene i to trinn. Vi har først vurdert om de økonomiske konsekvensene er tilstrekkelig store til at de isolert sett kan kvalifisere til å være et særlig tilfelle som kan være grunnlag for å gi dispensasjon fra den økonomiske reguleringen. Dersom de hadde vært tilstrekkelig store, ville vi vurdert om det er andre forhold som likevel taler imot at det gis dispensasjon. Da ville vi lagt vekt på om selskapet hadde innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt eller ikke i forhold til hendelsene som har forårsaket avbrudd. Dette ville blitt vurdert i lys av hvor påregnelig den aktuelle hendelsen var, herunder om den kunne sies å ha vært ekstraordinær. Dersom selskapet ikke hadde opptrådt samfunnsmessig rasjonelt ville dette talt imot at dispensasjon ble gitt, selv om de økonomiske konsekvensene var store.

I forbindelse med uværet Dagmar i 2011 mottok vi 16 søknader om dispensasjon fra inntektsreguleringen. Flere selskaper unnlot å søke etter de ble gjort kjent med vår tidligere praksis i slike saker. Vi valgte å vurdere alle søknadene samlet, for å sikre likebehandling i disse konkrete sakene.

Vi la til grunn at de økonomiske konsekvensene det var aktuelt å vurdere dispensasjon fra var 60 prosent av samlet KILE- og USLA-beløp knyttet til avbrudd som skyldes Dagmar. Det ble lagt til grunn at det ikke skulle tas hensyn til reparasjonskostnader. De økonomiske konsekvensene ble målt opp mot selskapenes avkastningsgrunnlag. På denne måten ble alle selskapene likebehandlet i forhold til å kunne få dispensasjon. Det ville være like sannsynlig at et selskap som var effektivt, og derfor i utgangspunktet hadde høy avkastning, ville fått dispensasjon som et ineffektivt selskap med lav avkastning.

Det var ni selskaper som etter vår vurdering hadde så store økonomiske konsekvenser at vi vurderte de som aktuelle for dispensasjon. For disse utgjorde de økonomiske konsekvensene av KILE og USLA fra 3,06 til 6,05 prosentpoeng reduksjon i avkastning. I neste omgang ble det vurdert hvilke selskaper som ville oppnå minimumsavkastning og derfor ikke reelt sett ville møte de økonomiske konsekvensene av KILE og USLA. Fire av de aktuelle kandidatene ble gitt avslag på dette grunnlag. De ble fanget opp av et annet sikkerhetsnett enn dispensasjonsbestemmelsen.

For de gjestående fem kandidatene ble det gjort en vurdering av om det var forhold som talte imot at det skulle gis dispensasjon. Vi foretok en gjennomgang av selskapenes håndtering av uværet allerede kort tid etter at de ble rammet av det. Verken i forbindelse med denne gjennomgangen eller i tiden etter fremkom det forhold som tilsa at de aktuelle selskapene hadde opptrådt på en slik måte at de klart ikke kunne få dispensasjon. Vi mente likevel at det ikke var aktuelt å gi store lettelser i de økonomiske konsekvensene i de aktuelle sakene. Dette var blant annet basert på funn i en vindstudie og en rapport om trefallsproblematikk som ble utarbeidet i etterkant av Dagmar. Vi mente at selskapene generelt sett burde ha vært bedre rustet mot dette uværet, og at det var liten grunn til å tro at selskapene som ble

berørt ikke kunne gjort noe annerledes i forkant av uværet for å unngå eller dempe konsekvensene av det. For øvrig la vi vekt på at det var viktig å opprettholde insentivene i KILE- og USLA-ordningene for fremtiden, også i ekstreme situasjoner.

Det ble derfor bare gitt en delvis dispensasjon fra de økonomiske konsekvensene, og for relativt begrensede beløp. Når dispensasjonsbeløpene skulle beregnes ble det lagt til grunn at alle de fem kandidatene fullt ut måtte bære de økonomiske konsekvensene tilsvarende en tre prosentpoeng reduksjon i avkastningen. For de økonomiske konsekvensene som oversteg tre prosentpoeng fikk de lettelsener som tilsvarte kun halvparten. Lettelserne utgjorde totalt fra 1 til 25,2 prosent av de økonomiske konsekvensene av KILE og USLA i forbindelse med hendelsen. Det er derfor aldri noen selskaper som har fått dispensasjon fra hele den økonomiske virkningen av KILE og USLA.

I søknaden ser det ut til at AEN har lagt til grunn at det ble innført en ny praksis i forbindelse med Dagmar-sakene. Vi oppfatter det slik at AEN mener vi etablerte en fast terskelverdi på tre prosentpoeng som alle selskaper uansett må over for å kunne få dispensasjon, og at alle som kommer over denne terskelverdien automatisk er kvalifisert for å få dispensasjon. Det ser videre ut som de har oppfattet det slik at vårt avslag på deres søknad av 02.07.2018 er begrunnet med at de økonomiske konsekvensene ikke nådde denne «treprosent-terskelen». Dette er ikke riktig. Vi har ikke tatt stilling til nøyaktig hvor store de økonomiske konsekvensene måtte ha vært for at AEN skulle fått dispensasjon. Det har vi heller ikke gjort i noen andre saker hvor vi har gitt avslag.

Vi har basert vårt avslag på at de opplysningene vi har hatt tilgang til ikke tilsier at de økonomiske konsekvensene er tilstrekkelig store til å kunne begrunne at det foreligger et særlig tilfelle. Avslaget er knyttet opp til vår vurdering om at terskelen for å gi dispensasjon fra de økonomiske virkningene av KILE og USLA må være svært høy. For å sikre likebehandling må vi alltid se hen til tidligere vedtak i liknende saker. Siden Dagmar-sakene er de eneste tilfellene hvor det er gitt (begrenset) dispensasjon, er det naturlig at vi vurderer alle nye søknader opp mot vår praksis der.

Hvordan vil vi vurdere om det foreligger et særlig tilfelle?

Som i tidligere saker, vil vi legge til grunn en to-trinns tilnærming. Først vurderer vi om de økonomiske konsekvensene er så store at selskapet sannsynligvis ikke vil kunne oppnå en rimelig avkastning over tid. Hvis vi kommer til at dette er tilfelle, og at det derfor *kan* gis dispensasjon, vil vi vurdere om det er noe som likevel taler mot at dispensasjon blir gitt. Da vil det være aktuelt å sjekke ut om selskapet har overholdt gjeldende lover og regler, og for øvrig har innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt i forhold til de hendelsene som har forårsaket avbruddene. Kommer vi til at de økonomiske konsekvensene ikke er tilstrekkelig store til at det kan gis dispensasjon, har det heller ingen hensikt å vurdere om det er forhold som taler mot at det blir gitt dispensasjon.

Vi forstår det slik at AEN mener at våre vurderinger av de økonomiske konsekvensene har vært mangelfulle. AEN er kritiske til at vi bruker prosentuell endring i avkastning som grunnlag for vår vurdering av de økonomiske konsekvensene. Vi forstår det slik at de mener at dette gjør at terskelen for å kunne få dispensasjon blir ulik for selskapene. Selskaper med nytt nett og høyt avkastningsgrunnlag vil få en høyere terskel enn selskaper med et gammelt nett og lavt avkastningsgrunnlag. I tillegg mener de at vi også burde tatt reparasjonskostnadene med i vurderingene.

For å sikre likebehandling av store og små selskaper må vi vurdere de økonomiske konsekvensene opp mot størrelsen på de ulike nettselskapenes økonomi. Det ville være svært urimelig om et lite nettselskap måtte tåle like store KILE- og USLA-beløp som et stort før vi ville konkludere med at de ikke kan oppnå en rimelig avkastning. Det er åpenbart at de økonomiske konsekvensene vil være vesentlig større for et lite selskap enn for et stort i et slikt tilfelle. Vi kunne vurdert den økonomiske virkningen opp mot

nominell avkastning eller selskapets inntektsramme, men disse varierer normalt vesentlig mer fra år til år enn avkastningsgrunnlaget. Vi vil derfor fortsatt holde fast ved at avkastningsgrunnlaget er den mest hensiktsmessige målestokken.

Vi er enig i at nivået på avkastningsgrunnlaget som kan forklares av forskjeller i nettanleggenes alder kan være en utfordring når man gjør slike sammenligninger som vi har gjort i våre saker. Når det gjelder nivåforskjeller som skyldes ulik anleggsmasse, mener vi at det ikke er vesentlige utfordringer. Slike forskjeller er et uttrykk for forskjeller i selskapenes størrelse, noe som vi mener er relevant å ta hensyn til.

Vi er enig i at en ukritisk bruk av nøkkeltall basert på avkastningsgrunnlag opp mot en fast terskelverdi kan være uheldig. Som vi tidligere har redegjort for, så har vi ingen slik fast terskelverdi. Når vi skal sammenligne de økonomiske konsekvensene vil vi utøve skjønn for å avgjøre i hvilken grad nivået på avkastningsgrunnlaget til AEN skiller seg vesentlig ut fra andre selskaper. Er avkastningsgrunnlaget relativt sett vesentlig høyere for AEN enn andre selskaper de sammenlignes med, taler dette for at terskelen for å gi dispensasjon bør være noe lavere når deres måltall legges til grunn.

Vi vil se på tre forhold for å vurdere om det kan gis dispensasjon fra inntektsreguleringen. Vi vil:

1. vurdere selskapets avkastning over tid for se om dette tyder på at det er forhold ved inntektsreguleringen som gjør at selskapet totalt sett kommer så dårlig ut at de ikke kan oppnå en rimelig avkastning dersom de ikke får dispensasjon,
2. vurdere om KILE og USLA for alle hendelser gjennom året 2018 tilsvarer en økonomisk belastning som samlet sett er uvanlig høy i forhold til det andre nettselskap har opplevd,
3. vurdere de økonomiske konsekvensene i forbindelse med Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018 opp mot konsekvensene i de sakene hvor det tidligere har vært gitt dispensasjon.

Vil AENs avkastning være urimelig lav over tid om det ikke gis dispensasjon?

Når vi ser på et nettselskaps oppnådde avkastning over tid, vil vi kunne få indikasjoner på om inntektsreguleringen samlet sett, og over tid, kan ha bidratt til at selskapet vil få urimelig lav avkastning. Lav avkastning kan imidlertid skyldes flere forhold, blant annet ineffektivitet, noe som i seg selv ikke vil kunne begrunne unntak fra reguleringen. Lav avkastning kan også skyldes at modeller og/eller metoder har slått uheldig ut for selskapet over tid. Imperfeksjoner i slike modeller og metoder kan imidlertid slå ut begge veier, og det er vanskelig å avgjøre hvilke variasjoner i avkastningen som skyldes ineffektivitet og hva som skyldes at modeller og metoder ikke fanger opp alle ulikheter mellom selskapene.

Nedenfor har vi oppstilt en tabell som viser AENs driftsresultat og avkastningsgrunnlag under det nåværende reguleringsregimet. I tillegg viser tabellen NVEs referanserente som brukes til å fastsette selskapenes tillatte inntekt. Avkastningsgrunnlaget er gjennomsnittet av inngående og utgående balanse i det enkelte år. Driftsresultatet for 2018 er korrigert opp slik at det gjenspeiler at AEN vil få tilbake 40 prosent av ekstrakostnadene som skyldes de to ekstraordinære hendelsene som er grunnlaget for dispensasjonssøknaden i inntektsrammene for 2020.

Tabell 1 viser at AENs avkastning har variert betydelig fra år til år. Når vi ser på perioden 2007 – 2018 er AENs gjennomsnittlige avkastning, både veid og uveid, høyere enn gjennomsnittet av NVEs referanserente i samme periode. Etter vår vurdering gir ikke dette grunnlag for å slå fast at AEN samlet sett vil få en urimelig lav avkastning, selv om det skulle være imperfeksjoner i våre modeller og metoder, og selv om det ikke skulle gis dispensasjon i denne saken.

Tabell 1: AENs avkastningsgrunnlag, driftsresultat og avkastning, og NVEs referanserate. Avkastningsgrunnlag og driftsresultat er i tusen kroner.

År	Avkastningsgrunnlag	Driftsresultat	Avkastning	Referanserate
2007	2 454 447	144 507	6,0 %	7,8 %
2008	2 592 871	22 868	1,0 %	7,4 %
2009	2 794 613	248 228	8,9 %	6,2 %
2010	2 988 024	346 662	11,6 %	5,6 %
2011	3 139 599	20 486	0,8 %	5,3 %
2012	3 322 257	191 644	7,7 %	4,2 %
2013	3 521 323	467 222	13,5 %	6,9 %
2014	3 691 563	106 936	3,3 %	6,6 %
2015	3 832 845	289 945	7,8 %	6,3 %
2016	4 100 616	440 996	11,1 %	6,3 %
2017	4 644 052	285 141	6,3 %	6,1 %
2018	5 082 371	28 959	0,6 %	6,1 %
Uveid gjennomsnitt			6,5 %	6,2 %
Veid gjennomsnitt			6,4 %	6,2 %

Er totale KILE- og USLA-beløp i 2018 uvanlig høye for AEN sett i forhold til andre nettselskaper?

Vi har vurdert om totale KILE- og USLA-beløp for AEN i 2018 tilsvarer en økonomisk belastning som samlet sett var uvanlig høy i forhold til det andre nettselskap har opplevd. Vi legger til grunn 60 prosent av totale KILE- og USLA-beløp for hvert hele år og ser det opp mot selskapets avkastningsgrunnlag ved utgangen av året. Dette kan som tidligere omtalt ha noen svakheter. Vi mener likevel det gir et bilde av hvor omfattende KILE og USLA kan være for selskapene.

Tabell 2: Summen av KILE og USLA dividert på selskapenes avkastningsgrunnlag 31.12. For 2007 representerer tallene kun KILE. «Alle» omfatter alle nettselskaper med inntektsramme. «Ordinære» representerer ordinære nettselskaper, dvs ikke industrinett og produksjonsselskaper med litt nettanlegg. «Maks.» er det høyeste forholdstallet i det aktuelle året. «Gjennomsnitt» er et uveid gjennomsnitt av alle selskaper i utvalget. «Antall >4%» viser antall selskaper som har et høyere forholdstall enn AEN har i 2018.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Alle - Maks.	33,2 %	5,1 %	7,5 %	25,5 %	5,8 %	35,0 %	3,7 %	10,7 %	3,9 %	9,5 %	11,4 %	22,7 %	13,5 %	6,6 %	9,3 %
Alle - Gj.snitt	1,1 %	0,9 %	0,9 %	1,1 %	1,0 %	1,3 %	0,9 %	2,0 %	0,9 %	1,3 %	1,3 %	1,4 %	1,0 %	1,0 %	1,2 %
Alle - Antall > 4%	3	2	6	3	6	4	-	20	-	5	3	6	2	3	4
Ordinære - Maks.	9,0 %	5,1 %	7,5 %	25,5 %	5,4 %	8,9 %	3,7 %	10,7 %	3,9 %	9,5 %	11,4 %	7,4 %	4,1 %	6,6 %	7,5 %
Ordinære - Gj.snitt	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,1 %	1,1 %	1,3 %	1,0 %	2,3 %	1,1 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,1 %	1,1 %	1,2 %
Ordinære - Antall > 4%	2	2	4	2	4	3	-	20	-	5	3	5	1	3	3
AEN	1,1 %	1,0 %	2,4 %	1,1 %	2,0 %	1,5 %	0,9 %	1,7 %	0,9 %	1,4 %	1,4 %	1,6 %	1,5 %	1,3 %	4,0 %

Tabell 2 viser at KILE og USLA samlet sett utgjorde 4 prosent i forhold til avkastningsgrunnlaget til AEN i 2018. De økonomiske virkningene utgjør 60 prosent av dette. *Isolert sett* betyr dette at avkastningen reelt sett vil være 2,4 prosentpoeng lavere i 2018 enn om AEN ikke hadde hatt noen avbrudd. De økonomiske konsekvensene av KILE- og USLA-ordningene er imidlertid vesentlig mindre. Dette skyldes

at de fastsatte kostnadsnormene tar høyde for KILE og USLA, gitt de forskjellene i rammevilkår nettselskapene står overfor. Når kostnadsnormer og inntektsrammer beregnes, inngår alle KILE- og USLA-beløp, uavhengig av om de skyldes ekstraordinære forhold eller om det er gitt dispensasjoner fra inntektsreguleringen i tilknytning til dem.

Tabellen viser at i alle år, unntatt to, er det minst ett nettselskap som har hatt KILE- og USLA-beløp som forholdsmessig er høyere enn AEN i 2018. De to andre årene er maksimumsverdiene litt under AENs tall for 2018. I de fleste årene er maksimumsverdien vesentlig høyere enn for AEN i 2018. I alt er det 66 tilfeller i perioden 2004 til 2018 hvor et nettselskap har hatt høyere forholdstall enn AEN i 2018.

Når vi ser på utvalget som består kun av ordinære nettselskaper blir maksimumstallene i noen år vesentlig lavere. Likevel er maksimumstallene høyere enn for AEN i 2018 i alle år, unntatt to. I et flertall av årene er maksimumsverdiene vesentlig høyere enn for AEN i 2018, og det er i alt 56 tilfeller i perioden 2004 til 2018 hvor et nettselskap har hatt høyere forholdstall enn AEN i 2018.

I gjennomsnitt for perioden 2004-2018 er forholdstallet 1,6 prosent for AEN, for de ordinære selskapene er det 1,3 prosent. Ser vi bort fra året 2018, som for AEN var ekstraordinært høyt, var gjennomsnittet 1,4 prosent for AEN og 1,3 prosent for de øvrige ordinære selskapene.

Tabell 2 viser at AEN hadde høye KILE- og USLA-beløp i 2018, og at de to aktuelle værhendelsene som førte til Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018 utgjorde en vesentlig del av dem. Tabellen viser imidlertid også at det ikke er uvanlig med slike omfang av KILE og USLA for nettselskapene i Norge.

Vi betviler ikke at Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018 har vært både uvanlige og krevende for AEN. Ekstremvær og andre alvorlige værhendelser er imidlertid ikke uvanlig i Norge og rammer ulike selskaper til ulike tider, og med ulik styrke. Til tross for de store omfangene av KILE og USLA som har rammet ulike nettselskaper over hele landet gjennom årene, er det bare fem tilfeller hvor det er gitt dispensasjon, og da bare for en begrenset del av de økonomiske konsekvensene. Etter vårt syn taler ikke tallene i tabell 2 klart for at AEN er rammet usedvanlig hardt av KILE- og USLA-ordningene sett i forhold til andre selskaper, verken når vi ser på året 2018 isolert eller over perioden 2004-2018. Det må likevel sies at de økonomiske konsekvensene var betydelige i 2018.

Vil et avslag på dispensasjonssøknaden innebære en usaklig forskjellsbehandling?

Til slutt vil vi se hen til vår praksis i tidligere saker for å sikre at vårt skjønn ikke fører til usaklig forskjellsbehandling. Siden Dagmar-sakene er de eneste tilfellene hvor vi har gitt (delvis) dispensasjon, er det naturlig at vi sammenligner de økonomiske vurderingene med disse sakene.

I tabell 3 har vi listet opp tallene som ble brukt når dispensasjonssøknadene etter Dagmar ble behandlet. I disse sakene ble de økonomiske konsekvensene av KILE og USLA, dvs 60 prosent av beløpene i tabellens andre kolonne, målt i forhold til avkastningsgrunnlaget. Det ble ikke vurdert om avkastningsgrunnlagene var høye eller lave i forhold til selskapenes anleggsmasser.

Det ble ikke lagt vekt på omfanget av reparasjonskostnader når dispensasjonssøknadene ble behandlet. Vi la til grunn at det måtte være eierne som måtte bære risikoen for at det oppsto ekstraordinære driftskostnader i selskapet, slik det er for konkurranseutsatt virksomhet. Videre la vi til grunn at det for øvrig vil være slik at alle nettselskaper i enkelte år har ekstraordinære kostnader av en eller annen årsak. Alle slike kostnader kommer inn i beregningsgrunnlaget for inntektsrammene gjennom kostnadsnormene som fordeles på alle nettselskaper, både de som rammes og de som ikke rammes av den enkelte konkrete hendelsen. Over tid vil derfor også slike ekstraordinære kostnader bli dekket gjennom fordelingen av kostnadsnormene og komme inn i selskapenes inntektsrammer. For øvrig mente vi at selv om reparasjonskostnader kan innebære en betydelig økonomisk konsekvens, vil det kun være

relevant å gi dispensasjon fra de økonomiske konsekvensene som følger direkte av offentligrettslig regulering, dvs. KILE- og USLA-ordningene. På denne bakgrunn kom vi frem til at det ikke skulle tas direkte hensyn reparasjonskostnadene. Vi legger de samme vurderingene til grunn også i denne saken.

I tabell 3 har vi likevel tatt med reparasjonskostnader for å sammenligne omfanget av dem i de ulike sakene. Vi gjør imidlertid oppmerksom på at tallene i Dagmar-sakene ikke ble kvalitetssikret for å sikre at de var fremkommet på en ensartet og korrekt måte. Dette gjelder også AEN sine tall for 2018. For øvrig er noen av tallene sannsynligvis underrapportert da de ble rapportert inn før alt reparasjonsarbeid var gjennomført. De to selskapene som hadde høyest KILE/USLA i forhold til avkastningsgrunnlaget rapporterte ikke inn noen reparasjonskostnader til tross for at de var betydelige.

Tabell 3: Sum av KILE og USLA, reparasjonskostnader, avkastningsgrunnlag, økonomiske konsekvenser av KILE+USLA målt i forhold til avkastningsgrunnlaget, økonomiske konsekvenser inkludert reparasjonskostnader målt i forhold til avkastningsgrunnlaget, dispensasjonsbeløp og dispensasjonsbeløpet målt som andel av de økonomiske konsekvensene av KILE/USLA. Tallene er fra behandlingen av søknadene om dispensasjon etter Dagmar i 2011, og fra AENs søknad fra 2018. Alle tall er i tusen kroner.

Selskap	Kostnader			Avkastningsgr.lag		Rel. økonomisk virkning		Dispensasjon	
	KILE+USLA	Rep.kost	AKG	KILE+USLA	Totalt	Beløp	Red. i øk.kons.		
Luster Energiverk AS	4 185	-	41 503	6,1 %	6,1 %	633	-25,2 %		
Ringeriks-Kraft Nett AS	22 338	-	294 882	4,5 %	4,5 %	2 278	-17,0 %		
SFE Nett AS	51 927	6 000	703 703	4,4 %	4,9 %	-			
Sandøy Energi	1 299	960	18 568	4,2 %	7,3 %	-			
Tussa Nett AS	39 914	12 936	576 401	4,2 %	5,5 %	3 328	-13,9 %		
Sognekraft AS	11 596	3 600	169 419	4,1 %	5,4 %	-			
Lærdal Energi AS	1 454	1 796	23 850	3,7 %	8,2 %	-			
Nordvest Nett AS	6 881	1 500	115 640	3,6 %	4,3 %	330	-8,0 %		
Stryn Energi AS	3 472	2 258	68 031	3,1 %	5,1 %	21	-1,0 %		
Rauma Energi AS	2 791	2 249	79 613	2,1 %	3,8 %	-			
Ørskog Energi AS	1 537	1 003	52 219	1,8 %	2,9 %	-			
Eidsiva Nett AS	74 385	15 414	2 689 459	1,7 %	2,0 %	-			
Agder Energi Nett AS	139 163	100 369	5 082 371	1,6 %	2,8 %				
Sunnfjord Energi AS	7 789	3 307	389 713	1,2 %	1,7 %	-			
Elverum Nett	3 601	3 600	209 375	1,0 %	2,1 %	-			
Sykkylven Energi AS	414	1 590	63 585	0,4 %	1,9 %	-			
Hafslund Nett AS	31 301	15 658	6 109 253	0,3 %	0,5 %	-			

Av de som fikk innvilget dispensasjon, var Stryn Energi AS det selskapet som hadde lavest økonomiske konsekvens av KILE og USLA i forhold til avkastningsgrunnlaget. Dette utgjorde ca 3,1 prosentpoeng reduksjon i avkastningen. De fikk ikke dispensasjon fra virkninger som utgjorde under 3 prosentpoeng, men for halvparten av det overskytende. Dette utgjorde symbolske 21 tusen kroner av en økonomisk konsekvens av KILE og USLA på nesten 2,1 millioner kroner, dvs ca 1 prosent lettelse. Tar vi med reparasjonskostnaden utgjorde lettelsen kun 0,6 prosent.

Dersom vi teoretisk hadde satt innslagspunktet for når det skal begynnes å gi økonomiske lettelser til AEN til halvparten så høyt av det vi gjorde for selskapene i Dagmar-sakene, og for øvrig behandlet dem

likt, ville AEN fått ca 3 millioner i økonomiske lettelser. Det ville utgjort ca 3,6 prosent av de økonomiske konsekvensene av KILE og USLA, eller ca 2,1 prosent hvis vi også inkluderer reparasjonskostnadene.

For at det skulle være rimelig å legge et så lavt innslagspunkt til grunn for AEN må avkastningsgrunnlaget målt i forhold til anleggsmassen være dobbelt så høyt for AEN i 2018 som for de selskapene som fikk dispensasjon i Dagmar-sakene i 2011. Vi har vurdert selskapenes historiske avkastningsgrunnlag opp mot deres historiske anleggsmasser i årene 2007-2018. Vi kan ut fra dette ikke se at det er grunnlag for legge til grunn et så lavt innslagspunkt for AEN for å sikre likebehandling. Tvert imot, mener vi at det ville være usaklig forskjellsbehandling å gi AEN dispensasjon basert på et så lavt innslagspunkt.

Andre vurderinger vi har gjort

Vi er kjent med at AEN mener våre modeller og metoder ikke fanger opp forhold som er kostnadsdrivende for dem på en tilstrekkelig god måte. Dette har vi fått egne, konkrete innspill på. Vi har også fått innspill fra flere andre nettselskaper som har andre utfordringer som de mener ikke fanges godt nok opp i våre modeller.

De modeller og metoder vi benytter i dag er et resultat av omfattende prosesser hvor bransjen har vært involvert. Per nå har vi ikke grunnlag for å mene at modellene og metodene vi benytter i inntektsreguleringen er til spesiell gunst eller ugunst for AEN. Vi ser ikke bort fra at det kan være forhold som gjør at avkastningen blir lavere enn den ville vært med bedre modeller og metoder, men vi kan heller ikke utelukke det motsatte.

Vi jobber for tiden med mulige forbedringer av rammevilkårskorrigeringen i kostnadsnormmodellene, hvor vi vil gjøre en vurdering av dagens rammevilkår og foreslå nye rammevilkår hvis vi mener det er hensiktsmessig. I den forbindelse vil vi blant annet undersøke om det kan være relevant å gå over fra langsiktige gjennomsnitt til årlige værdata for å i større grad gjenspeile årlige variasjoner i nettselskapenes kostnader knyttet til uvær.

I søknaden sies det at skogrydding ikke er ivaretatt i våre modeller. For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at det i rammevilkårskorrigeringen er tre variabler som hver for seg fanger opp hvor stor andel av selskapenes luftlinjer som går gjennom skog, to i lokalt distribusjonsnett og en i regionalt distribusjonsnett. Alle disse tre variablene bidrar isolert sett til å heve DEA-resultatene, kostnadsnormen, og inntektsrammen til AEN, selv om det er andre rammevilkår som trekker den ned.

Kan det gis dispensasjon fra KILE og USLA som følge av Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018?

Som vi har redegjort for over, så er de økonomiske konsekvensene ikke tilstrekkelig store til at det kan sies å foreligge et særlig tilfelle. AEN står ikke i fare for å få en urimelig lav avkastning over tid. Omfanget av KILE og USLA i 2018 for AEN var ikke usædvanlig høyt sett i forhold til det andre nettselskaper har opplevd. Sett i forhold til dispensasjonene som ble gitt og de som ble avslått i forbindelse med Dagmar-sakene fra 2011, vil det etter vår vurdering ikke være saklig grunn til å gi dispensasjon til AEN i denne saken, selv når vi tar hensyn til forskjeller i avkastningsgrunnlagene.

Siden de økonomiske konsekvensene ikke er tilstrekkelig store til at det etter vårt syn kan gis dispensasjon, har det heller ingen hensikt å vurdere om det er forhold som taler mot at dispensasjon blir gitt. Vi har derfor ikke vurdert om AEN har innrettet seg samfunnsmessig rasjonelt i forhold til å begrense konsekvensene av de aktuelle værhendelsene.

Konklusjon

Vi vurderer saken slik at de økonomiske konsekvensene av Nedsnødd 2018 og Nedblåst 2018 kan dekkes innenfor de rammer forskrift om kontroll av nettvirksomhet gir. I denne saken foreligger det etter vårt syn ikke et særlig tilfelle som gir grunnlag til å gi dispensasjon fra regelverket. Vi avslår derfor AENs søknad om dispensasjon fra den økonomiske virkningen av KILE- og USLA-ordningene i 2018.

Dere kan klage på avgjørelsen innen tre uker

Hvis dere vil klage på avgjørelsen, må dere gjøre det innen tre uker fra det tidspunktet brevet er kommet fram til dere. Klagen må dere begrunne skriftlig. Dere stiler den til Olje- og energidepartementet, men sender den til NVE på e-post: nve@nve.no.

Relevant regelverk og dokumenter

- Reguleringens overordnede målsetting: Energilovforskriften § 4-4 bokstav b
- Om NVEs dispensasjonsadgang: Forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 18-2
- Om tidligere vurderinger angående dispensasjon fra KILE- og USLA-ordningene: NVE Saksdokument 201200895-5 «Søknader om dispensasjon etter Dagmar – samlet gjennomgang av NVEs vurderinger»
- Om KILE-ordningen:
 - Forskrift om kontroll av nettvirksomhet kapittel 9
 - NVE-rapport 2000:3 Kvalitetsjusterte inntektsrammer ved ikke levert energi (KILE)
 - NVE-dokument 2000:18 Kvalitetsjusterte inntektsrammer ved ikke levert energi (KILE)
 - NVE-dokument 2005:9 Den økonomiske reguleringen av nettvirksomheten
 - NVE-dokument 2005:19 Endringer i forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering , m.v.
 - NVE-dokument 2006:3 Den økonomiske reguleringen av nettvirksomhet
 - NVE-dokument 2006:11 Den økonomiske reguleringen av nettvirksomhet fra 2007 (oppsummeringsdokument)
- Om USLA-ordningen:
 - Forskrift om kontroll av nettvirksomhet kapittel 9A
 - NVE-dokument 2005:9 Den økonomiske reguleringen av nettvirksomheten
 - NVE-dokument 2005:19 Endringer i forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering , m.v.
 - NVE veileder 2012:6 Utbetaling ved svært langvarige avbrudd
- Om klageadgang: Forvaltningsloven kapittel VI

Med hilsen

Ove Flataker
direktør

Tore Langset
seksjonssjef

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Vedlegg:

Kopi til:

Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS v/Robin Aker Jakobsen
AGDER ENERGI NETT AS v/Sara Krogstadholm
AGDER ENERGI NETT AS v/Svein Are Folgerø